

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE DI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SE PENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 128.

Duminică 9 (21) Iunie

1885.

Brașov, 8 (20) Iunie 1885.

Neliniștea și mânia, ce-i cuprinde pe adversarii egalei noastre îndreptățiri de câte ori vedem că naționalitățile din țară se unesc la o acțiune comună, fie cu scopul de a dobândi ceva în favoarea intereselor lor sau spre a și le apăra când sunt amenințate și violate, — acesta neliniște și mânia arată învederat și neîndoios, cât de mult au greșit și greșesc aceste naționalități politicesce, decât în cestiunile de comun interes nu mergu mână 'n mână.

Despre acesta ni s'a dat ocaziune a ne convinge și acum de curând.

Trei județe: alu Brașovului, alu Sibiiului și alu Bistrița-Năsăudului s'au pronunțat categoric în modu reprobatoru asupra năsuințelor reuniunilor de cultură maghiare. În toate aceste trei comitate Români au votat împreună cu Sașii în contra sprijinirii acelor reuniuni.

Procederea acesta solidară a Românilor și a Sașilor se 'nțelege că nu a fost pe placul terorizatorilor și a șovinistilor unguri. Contrarii noștri comuni politici și naționali știu, că afară de forța brutală a puterii de stat nu există decât un singur mijloc spre a ni se impune ei noă, stabilind în locul respectului legii și alu egalității de drept liberul lor arbitriu, și acestu unic mijloc este înțruga și desbinarea.

În toate pot să fie inferiori contrarii noștri, ba după experiențele ce le-amu făcutu dela 1867 încoco trebuie să credem că sunt chiar necapabili de a guvernă unu stat cu atâtea trebuințe și necăzuri ca acesta. Într'o privință însă ei ni se prezintă ca neîntrecuți măestri: când adevărat se tractează de a țese intrigă și a desbină elementele nemaghiare din țară.

Decă nu erau atât de dibaci în astă privință, Maghiarii astăzi la putere nu ar fi avutu satisfacțiunea de a vedea Transilvania îngenunchiată la picioarele lor și drepturile politice naționale ale popoarelor ei cu desăvârșire distruse. Atunci Români și Sașii ar fi mers mână 'n mână în toate cestiunile de interes comunu național și în cestiunea de autonomiă și ori cât de mare ar fi fost presiunea puterii de stat. Nu putea niciodată să ajungă lucrurile până acolo, încatu peufra ca să ni se recunoască cetățenia în stat să avem lipsă a fi botezați din nou de fișpanul Banffy și a produce testimonii de bună purtare „patriotică“ dela inspectorii de școle regesci unguresci.

Despre aceea, credem, nu se va mai îndoi nici un om cu minte, că după atâtea pierderi și după atâtea umiliri, nu le rămâne naționalităților altă cale spre a repara răul, a și recăștiga veda și a face să li se respecte drepturile, decâtu numai lupta solidară și energică în contra uneltirilor dușmane.

Numai printr'o alianță strânsă Nemaghiarii mai pot pune stavilă astăzi nenorocitei porniri de maghiarisare și de distrugere a totu ce nu este pe placul celor dela putere.

Decă der nise diare de frunte maghiare, după ce au vedutu procederea unanimă a Românilor și a Sașilor ardeleni în afacerea „Kulturregylet“-ulu din Clușiu, vearsă foc și pară pentru că „Sașii s'au aliatu cu Români în contra Maghiarilor,“ atunci ele nu constată

decât o necesitate politică ce a devenit neîncungiurabilă în împrejurările de față.

De s'au aliatu Români cu Sașii de fapt și în totă forma seu nu, vorba e că aceste două naționalități sunt adă într'unu felu amenințate și prin urmare și apărea lor nu pôte fi decât totu unu felu.

Se nasce însă grava întrebare, că ore din punctu de vedere politicu, după ce odată lucrurile au ajunsu așa departe, este seu nu consultu ca Români și Sașii să înainteze numai paralelu spre scopul lor comunu seu să cere, ca să se sfătuiască împreună și să procedă în cauze comune în comunu, după unu plan bine chibzuit?

Rutenii în Reichsrath.

„Myr“, organul Metropolitului Sembratovic, dice în privința atitudinii deputaților ruteni, mai vortosu a celor trei cari au fost aleși prin influința partidei rutene, între altele:

„Deputații ruteni nu pot să facă parte nici din clubul Polonilor, nici din clubul Hohenwart seu Coronini; din clubul Polonilor chiar de aceea nu, pentru că acesta reprezintă numai interese specifice polone. Toți deputații ruteni, să formeze unu grup de sine stătătoru, care avendu în vedere interesele generale ale statului și apoi ale Galiției să procedă în toate afacerile economice galițiene în înțelegere cu clubul polon. În cestiuni naționale însă, cei cinci deputați ruteni trebuie să fie solidari, apărându cu cea mai mare energiă limba rutenă și conservarea religiunii și a ritului greco-catolicu.

„Gazeta Narodowa“ nu e mulțumită cu acesta, pentru că ar fi așteptat ca Rutenii să formeze unu grup în clubul polon, der se mângăie cu aceea, că organul Metropolitului combate cu totă țaria năsuințele centralistice ale partidei germane și și exprimă simpatia față cu stăruințele partidei celor din dreapta pentru egala îndreptățire.

Crisa ministerială în Italia.

Scim că cu ocaziunea desbaterei generale asupra bugetului ministeriului afacerilor străine, ministeriul Depretis-Mancini a invinsu cu o majoritate numai de vr'o 20 de voturi. N'a trecut însă mult și acestă victoriă s'a prefăcut într'unu desastru complet. Discușiunea specială, pe paragrafi, a urmat în totă liniștea până după votarea secretă. La cetirea voturilor o iritațiune mare cuprinse pe toți deputații, căci voturile date în contra bugetului erau multe, în fine publică președintele rezultatul: dintre 322 de deputați, cari au luat parte la votu, 163 s'au declarat pentru și 159 contra primirei bugetului ministeriului de externe.

De orece în casul de față majoritatea făcea 162 voturi, guvernul a avutu numai unu singur vot majoritate și și acestu vot era alu ministeriului Mancini, care a votat împreună cu colegii săi pentru buget. În asemenea împrejurări cabinetul Depretis-Mancini a trebuit să și dică, că nu mai posedă încrederea camerei și după o consultare serioasă s'a decis să și dea dimisiunea.

Altaeri a declarat ministeriul președinte Depretis în cameră, că cabinetul în urma votului dela 17 și-a dat dimisiunea și că ministrii voru sta la postul lor numai provisoriu, până la numirea noului ministeriului.

Astfelu cădu și ministeriul Depretis din cauza politicei coloniale, tocmai așa precum a cădu în Franca ministeriul Ferry și în Anglia ministeriul Gladstone. Scirile cele intristătoare, ce soriră dela Marea roșă, unde se prăpădescu bieții soldați italieni prin totu felul de bôle fără de nici un scop, au produsu marea nemulțămire în țară, care se

îndreptă acum în contra cabinetului și mai alesu în contra ministeriului de externe Mancini.

Părerea generală, ce domnesce în Italia este, că primul ministru Depretis nu pôte fi ușor înlocuit prin altul. De aceea se crede, că ministeriul se va reconstrui și că numai Mancini se va retrage definitiv de pe arena ministerială.

Noulu ministeru englescu.

După o încordată așteptare, adă putem da lista noului cabinetu englescu, care e compus în modul următoru: Salisbury prim-ministru și la externe, Giffad lordu cancelar, Northcote lordu președinte alu consiliului secretu, Hicks-Beach secretaru de stat la interne, colonel Stanley secretaru de stat alu coloniilor, Smith secretaru de stat la războiu, Hamilton anteiulu lordu alu admiralității, Churchill secretaru de stat pentru India, Carlof Carnarvon loc. lordu alu Irlandei, Manners șefu alu departamentului postelor. Celelalte numiri sunt de unu rang secundaru.

Impresiunea ce a produsu cabinetul Salisbury este în genere puțin favorabilă, trece mai mult de unu cabinetu provisoriu și se pare cu neputință, ca după nouele alegeri în Noemvrie să rămână în oficiu, cel puțin așa spune o telegramă din Londra către „N. fr. Presse.“ Majoritatea țării este liberală și radicală, și chiar conservatorii admit, că guvernul lui Salisbury pôte exista numai câtu timpu ilu suferu liberalii. Se crede chiar, că se va stabili o înțelegere între liberali și conservatori, dar discursurile lui Harcourt și Chamberlain dovedesc contrariul. Harcourt a declarat luptă nempăcată politice de aventuri a lui Salisbury și Churchill în afaceri externe, pe când Chamberlain merge până la cuțitu în contra Torilor și ce privește Irlanda a declarat, că toți funcționarii englesi ar trebui să dispară de acolo și să se introducă o administrațiune curată irlandesă.

SCRILE DILEI.

„Pesti Naplo“ ne spune, că în curându vomu fi fericit cu câțiva noi fișpani. (prefecți.) Se dice că fișpanul de acum alu comitatului Huniădorei se va retrage de bună voie și că în locul lui va fi numit vestitul Barcsay Kalman, actualul viceșpan; acesta va fi numit totodată membru alu camerei magnaților. Mai departe se dice, că în comitatele Bistrița-Năsăud și alu Târnavelor, cari sunt acum conduse de fișpanii altor comitate, se va numi separat câte unu fișpan, fiindu propus pentru aceste posturi comitele Bethlen Eduard și comitele Lonyay Bela. Locuitorii români din comitatele numite pot să der linisțit, căci d-lu Tisza se îngrijesce d'a-le da fișpani unguri totu unu ca unu!

—0—

Cu privire la afacerea bietului învățătoru din Doboli de jos, vedem în foile maghiare o declarațiune scrisă de mai mulți locuitori ai acelei comune, în care aceștia spun, că ei se deosibesc numai prin confesiune eră nu prin limbă de Ungurii reformați și că au același simțăminte cu aceștia. Bate la ochi spiritul în care este compusă acestă scrisore. Ea a fost scrisă negreșit de unu Maghiar, care numesce pe Români din Doboli: „Săcui de religiunea greco-orientală.“

—0—

Joi a cădu în Clușiu în timp de șapte minute grindină până în mărimea unui ou de porumbel.

—0—

La 12 și 13 Iunie n. s'a ținut în Sighișoră târgu de vite. Din 15 comune din ținutul Târnavei mari n'a fost iertat omenilor să ducă vite la târgu din cauza bôle de gură și de unghii ce bântue în acele părți. Prețurile au fost foarte mici, ca pretutindena adă, așa d. e. s'a vândut o vacă cu vițel cu suma de 25 fl.

Ni se scrie din Sangeorgiul de lângă Rodna cu data 17 Iunie n.: »Ducându-se astăzi Donisa Gagea în pădurea Dosul stâncei, pe când mânca vâdă o lupoică cu un pui în gură venind drept spre el. Gagea nu-și perdă curajul, ci cum sosi lupoica lângă el o lovi cu muchea săculei de cădă la pământ amețită. Luându apoi puilul îl duse acasă, fără să-l fi putut ajunge lupoica, care se desmetecise și se luase după el.» — M. H.

—0—

La 15 Iunie n. noaptea a izbucnit în Tyrnau, comitat. Pojunului, un incendiu care a distrus aproape 120 case, perind în foc mai mulți oameni și numeroase vite. Paguba se urcă la 200,000 fl.

—0—

Conflictul dintre ministrul instrucției și biserica reformată în chestiunea subvenției școlilor medii reformate e pe cale d'a se rezolva. Conventul bisericii reformate ținut în Pesta a primit la 16 Iunie n. în esență umilitoarele condiții ale lui Trefort, care face școlile medii reformate mai cu totul dependente de stat. Chiar și fonguesc își bat joc de hotărârea conventului.

—0—

Erî s'a întrunit în Sibiu consistoriul evanghelic, având a se ocupa cu chestiuni școlare și anume cu dispozițiunea ministrului de a se introduce limba maghiară în școlile evanghelice începând din clasa I primară.

—0—

Un tren de plăcere, cu un scădemânt de 50% din taxa de drum, va pleca din Sibiu la Petroșeni.

—0—

În Plasa Cubin, comit. Timișiu, bantua bola egiptenă de ochi în mod epidemic.

—0—

Trupa română, care s'a dus la Cernăuți spre a da mai multe reprezentații, a raportat acolo, scrie Românul, cel mai mare succes. Ea a dat mai întâi »Fântâna Blanduziei,« în care s'au distins mai cu deosebire d-nele Manolescu și Nottara. După cum i se scrie d'acolo, totă populațiunea din Bucovina se grăbesce a se duce la Cernăuți spre a vedea pe artiștii români. A doua piesă reprezentată de trupa română a fost »Bărbatul și Amantul.« Artiștii au avut același succes ca și în »Fântâna Blanduziei.«

—0—

Marea casă comercială A. Lauffer din Pesta a încetat plățile cu un pasiv de 200,000 fl.

—0—

Diarele din Spania aduc știrea, că d-ra Teodorini a raportat zilele acestea la teatrul cel mare del Liceo din Barcelona un succes strălucit în »l'Elisir d'amore« a lui Donizetti. Succesul artei române a fost cu atât mai mare, cu cât publicul era deprins a o privi a o cântărește de genul dramatic. Totă lumea era foarte curioasă a vedea ce fel de Adina va fi domnișora Teodorini, și de aceea succesul artei face atâtă șgomot în lumea artistică spaniolă. Iată ce țice în această privință »la Peninsula« din Barcelona: »Córda dramatică, care ne mișcase așa de mult în »Ugonotti«, »Aida« și »Traviata«, a cântat într'un chip miraculos în »l'Elisir d'amore«, cu o admirabilă corectitudine, cu sentiment plin de mișcare și cu o ingeniositate, care a entusiasmă pe totă lumea.« »Diario de Barcelona«, »la Publicidad« și alte gazete conțin lungi articule în privința succesului din urmă al tinerei artei române.

—0—

Citim în ziarul italian din Roma »Voce della Verità:« »In biserica colegiului Urban, eminenta sa cardinalul Simeoni, asistat de monseniorul Iacobini și de monseniorul Simoneschi, a consacrat Duminică, 24 Main pe monseniorul Pavel Iosif Palma, din ordinul Pasioniștilor, ca arhiepiscop catolic în Bucuresci. Pe lângă d. ministru al României asistau la această ceremonie eminenta sa cardinalul Rieci-Paraceiani, monseniorul Kerby și mai mulți prelați și episcopi italieni și streini, părintele generalul Pasioniștilor, elevii colegiului Rutian care aparțin României și mai mulți d-ni și d-ne, rude și amici ai monseniorului Palma.«

—0—

O telegramă anunță »Națiunei,« că în Mihăileni din județul Dorohoiu a cădută petra foarte abundentă și în același timp foarte mare; unele aveau mărimea unei nni.

—0—

I se telegrafază »Voinței Naționale«, că Marți sera la 5 ore, o explozie a distrus la pulberia dela Lăculețe noul și vechiul grăunțar, unde se grăunțeză pulberea. Un lucrător a murit, ér altul este grav bolnav.

—0—

Greva lucrătorilor din Brünn a pricinuit escese. Lucrătorii au spart cu petre, la 16 Iunie n. sera, ferestrele fabricii Sigmund Fischl. O companie de soldați, care merse să restabilească ordinea, a fost huiduită de cei 8000 de lucrători. S'au spart apoi toate ferestrele

fabricelor Schöller și fiu, Löw și fiu, Reibhorn, Kafka și Samek. Armata a fost alarmată în casarne. S'a recvirat infanteria, vânătorii, cavaleria și pompieri pentru restabilirea ordinii.

—0—

Gubernurul Alsației-Lotaringiei, generalul-mareșal de câmp hr. Manteuffel, a murit la 17 Iunie n. în Karlsbad fiind în etate de 76 ani.

—0—

Din motive economice, guvernul grecesc a revocat pe toți ambasadorii săi din străinătate, afară de cel din Viena și Constantinople, înlocuindu-i cu agenți diplomatici.

—0—

O nouă școlă română.

Cigmău, 10 Iunie 1885.

Domnule Redactor! Cred a nu fi pre cutezată afirmatiunea, cumcă politica cea mai raționabilă și salutară pentru noi Români în timpul de acum este: a ne îngriji ca să avem în tot locul școle apte de a se educa într'ensele viitorii cetățeni ai patriei în măsura cerută de spiritul luminat al secolului nostru. Tendința de a propăși în științe este vechiă la Români, ea se pierde în întunecimea timpurilor de tristă reminiscență, și totuși nu a pierdut nimica din importanța sa. Profeticile cuvinte ale unui Cichindeal și altor erudiți nemuritori ne indigiteză și astăzi calea pre care se înaintăm către scopul nostru.

Școala formeză caracterele mari, eroii admirabili în lupte sângeroase ca și în cele politice și literare, școala învață pre popor a se feri de cursa șarlatanilor, a-și prețui și apăra drepturile civice și averea câștigată de străbunii săi cu sudori crunte, ea inspiră putere de viață unei națiuni, în scurtă: ea și numai ea e scutul și saluta noastră. Nici o comună, nici un cătun român s'au nu fi lipsit de acest focalur al fericirii. Lumina adevăc cultura cea adevărată este ușa prin carea intrând o națiune în paradisul libertății altor popore civilizate, va trăi în veci.

Cu o satisfacțiune și bucurie inespimabilă decî vin a anunța On. public al veteranei noastre sentinele »Gaz. Trans.« că românimea transilvană are cu o școlă mai multă.

Poporul gr. cat. din comuna Cigmău în comitatul Huniădorei în zilele aceste a întreprins cu entuziasm, diligență și sacrificiu mare edificarea din material solid a școlii sale întocmai după planul prescriș de regim. Demne de amintire în respectul acesta sunt frumoșele merite ale m. on. d. protopop Augustin Blășianu, care cu perseverență rară și o stăruință infatigabilă a urmărit de mult realizarea acestui op măreț, încât se implinesce adagiul: »gutta cavat lapidem non vi sed saepe cadendo«. Lucrarea se continuă fără intrerupere, și zelul cum și abnegațiunea poporului în acest timp de lipsă, ne îndreptățesc a spera că cu ajutorul lui Dđeu edificul se va termina și preda destinațiunei sale încă în decursul acestui an.

După ce însă împrejurări independente de voința noastră au adus cu sine, ca să se întetască încâtva lucrarea până a nu fi deplin pregătit cu toate mijlocele bănești necesare, din această cauză vom fi constrâși a apela și la ajutorul confraților noștri români din giur și aiurea, rugându'i să binevoască a oferi și de astădată dinariul lor pre altarul națiunei și patriei recunoscătoare, fiind apoi de datorința noastră a cuita cu mulțumită sumele donate.

Ioachim Crișanu.

paroch gr. cat.

O alegere de adjunct de notar.

Chiusa, în 13 Iunie 1885.

În 12 Iunie a. c. s'a ținut în Chiusa alegerea unui adjunct de notar. Multora se va păré pôte această întemplantă cu mult mai neînsemnată și de nebagat în seamă decât se aibă chiar publicul vr'o cunoștință despre decurgerea ei. Decă vom considera însă, cumcă în comitatul Solnoc-Dobêca, unde adjuncții notariali sunt sistematizati, aceștia pre lângă oficiul de cancelariă mai au și datorința de a strînge darea în toate comunele aparținătoare la cercul notarial — un lucru nu neînsemnat pentru poporul de rënd în mare parte necunosător de carte — apoi că dēnsii explică toate scrisorile și actele oficiose în limba poporului și mai ales decă vom considera, că poporul dela adjuncții notariali, ca dela unii, cu cari vine în atingere mai de aproape și imediată, în toate afacerile sale cere stat și îndrumare și că în urmă, dēnsii acest sfat îl dau totdeuna așa cum îi trage inima; vom afla, că dēu o alegere de adjunct notarial nu este un lucru atât de neînsemnat. Din această cauză și alegerea adjunctului notarial din Chiusa, află cu cale, Domnule Redactor, a vi-o împărtăși. Etă-o:

Abdicând fostul adjunct notarial al nostru, Român, ne candidasem numai decătă érăși un Ro-

mân din comuna noastră și cu toții eram gata a-l alege. În ziua alegerii, ne face presiul descoperirea cumcă concurenți sunt trei: un Român (al nostru) un Maghiar și un jidan.

Românul a fost respins, sub pretext că nu cunoșce bine limba oficiosă. Ori ce protest din partea alegătorilor în contra acestei respingeri n'a ajuns nimic. S'a ales jidanul, cel mai puțin calificat. Dar știți cum? Etă cum:

În una din comunele cercului nostru notarial, în comuna Pétra, este un jidan bogat. Acest jidan, țice poporul, când a venit în comună, a venit cu sdrențele în spate. Prin speculația jidovescă, jidanul din chestiune astăzi a pus mâna pe multe moșii întregi românesci, atât din Pétra, cât și din comuna vecină Mireșul român. Pre cei mai mulți posesori, odată cu stare bună, i-a adus la stare de cerșitori. Acest jidan aduce cu sine și pre candidatul de mai sus. Pentru reeșirea lui a amăgit apoi pre alegătorii atât din Pétra cât și din Mireșul de s'au prezentat la alegere. M'am mirat mult de această mai cu seamă că la alegerea precedentă, când cu multă luptă am ales pe Românul, și când chiar am fi avut lipsă de alegători români cât de mulți, Petrenii și Mireșienii se prezentă foarte puțin. Se vede dar că de astădată mâna jidovescă din sat a lucrat. Începându-se votarea, așteptam că Români nu vor vota. Dar ce să veți!? Votarea începe preotul I. G. din Pétra. Cel dinteu vot, care se dă, se pronunță cu numele jidanului, Edelstein Herman. Era guta (dambლა) se ne lovescă. Urmă apoi ceilalți membri din Pétra. Unde a mers păstorul au mers și oile. Mai aveam încă speranță în votul alegătorilor din comunele rămase. Într'adeveră că alegătorii din alte două comune toți au fost contra jidanului, vin însă în urmă alegătorii din Mireșul, filiala preotului din chestiune, și urmându și ei păstorului lor ne-au majorisat. Etă dar că rizarului, de care Chișienii își bat joc cu puțin mai nainte și rideau de dēnsul, trebuie să-i țice »domn«.

Am totu auzit că Petrenii și Mireșienii sunt în buzunariul acestui jidan și nu credeam. Dar nu e mirare când acest jidan e primar comunal în Pétra, comună curată românescă, mai bine de țce ani spre rușinea lor. Prea multă lașitate!

Unul din cei de față.

V. Alexandri și literatura română.

Citim în »Revista literară« din Bucuresci asupra publicațiunei germane »Karl Schrattenthal:« Vasile Alexandri und Die rumaenische Literatur. Leipzig 1885.:

»Dela o vreme ôrecare se pôte observa în Germania un interes din ce în ce crescând pentru istoria și literatura română. Spiritul german, tinde a crea, cum țice Goethe, »literatura universală, în care se fie reprezentate toate literaturile din lume, el caută și găsește frumșele literare, căci este mai bine dispus a primi de pretutindenea. Încă de pe la 1854, gasim baladele române traduse de Kotzebue, literatura populară este interpretată și tradusă de K. Schuller; cea dinteu colecțiune de basme române o avem numai în traducerea germană a fraților Schoth la 1847. Nuvele, romane, poesii, basme, au fost traduse în anii din urmă de dôna Kremnitz, și aici în Bucuresci avem de doi ani deja o revistă germană »Bukarester Salon« de I. Betelheim, care are unicul scop a pune străinătatea în pozițiune de a cunoșce mai de aproape viața intelectuală română.

»Ce minune decî, dacă găsim în revista »Auf der Höhe,« care apare în Lipsca sub redacțiunea lui Sacher Masoch, un studiu asupra unei figurî marcate din literatura română, precum este cel despre V. Alexandri, pe care voim să-l aducem la cunoștința publicului nostru.

»În acest studiu se resimte influența lucrărilor anterioare, de cari am pomenit. Este o lucrare serioasă, și bine a făcut autorul d. Schrattenthal că s'a lăsat să fie călăuzit și de un studiu analog al d-lui Dulfu scris în limba maghiară. În genere, când autorii străini scriu ceva despre literatura română, scriu mai mult fantaziă și mai puțin știință în acea scriere. Se cred necontrolați, și lumea primește fără să mai caute dacă e așa sau altfel. Acum însă, judecata asupra literaturii române s'a modificat puțin și studiul lui Schrattenthal va contribui de asemenea la această lucrare.

»Înainte de a vorbi de Alexandri, arată autorul, ce e drept în mod rudimentar, originea și dezvoltarea literaturii române; vorbește apoi de poezii puțin anteriori și contemporani cu dēnsul, condițiunile sub cari au lucrat; vorbește de Heliade, Goleștii, Văcăreșii de la începutul teatrului național, și rolul ce l'a jucat Alexandri în renașterea literară și politică a României.

»Activitatea literară a lui Alexandri o divide în lirică, epică și dramatică, caracterisând-o și criticând-o, arătându-i părțile frumoase artistice prin care a ajuns Alexandri să fie considerat ca fruntașul literaturii române, dar nu mai puțin defectele care l-au scoborât de pe trepta unde l-au pus entuziasmul.

»Iată cuvintele cu care incheie Schratenthal studiul său:

»După cele spuse, Alexandri este poetul cel mai popular al României, eselenț pe tărâmul lirice, fericiu în poezia narativă — mai puțin important ca dramatic. Că a deschis însă calea, ni se pare o faptă atât de mare, încât de sigur nu l-o va uita națiunea niciodată, dăru numai dacă va voi să i fie nerecunoscutore.»

»Ar trebui să fim recunoscători d-lui Schratenthal pentru acest studiu, și am dori ca și alți fruntași ai literaturii noastre să își găsească biografi și apreciatori drepti în străinătate.»

Catastrofa dela tribunalul din Thiers.

Etă după „Românul” câteva amănunte asupra acestei catastrofe pe care ne-a semnalat-o o telegramă din Paris:

In momentul când se întâmplă accidentul, era o mulțime imensă de lume grămădită la palatul justiției din Thiers (Puy-le-Dôme). Tribunalul corecțional judeca pe soții Mercier, acușai, după sgomotul public, că omoriseră pe un copilăș prin răul tratament.

Acastă afacere pasionase opiniunea publică; de aceea sala tribunalului corecțional fusese năpădită de o mare mulțime doritoare de a cunoște desnodământul.

Scara de piatră ce conducea la al doilea etagiu era asemenea înșesată de curioși, care nu putuseră să apuce loc în sală.

De odată se auzi un sgomot îngrozitor: această scară se dărâmasă. Toți acei nenorociți asistenți cădură unul peste altul în mijlocul unui potop de petre și de cărămiși.

Spectacolul era înfiorător, mutilările îngrozitoare; numărul victimelor trece peste 120; în mijlocul dărâmurilor, vocile năbușite ale murinșilor se amestecau cu strigătele sfâșietore ale rănișilor, care nu putuseră să fie scoși afară.

Cea mai mare zăpăcălă domni câteva minute în orașul Thiers. Locuitorii alergau în toate părțile strigând și gesticulând; fiecare se temea că a perdit un membru din familiă în această spăimântătoare catastrofă.

Medicii alergară și scoterea morșilor și a rănișilor începă îndată. La nouă ore erau scose deja de sub dărâmături douăzeci cadavre și șesezeci răniși, care au fost duși la spital. S'au petrecut scene sfâșietore pe timpul acestei operațiuni.

O altă versiune țice, că pe când mulțimea aștepta pe scară deschiderea ușilor de la sala de audiență, s'a întâmplată această catastrofă. Două etaje s'au scufundat cu totul. Vre-o cincizeci de persoane au scăpat în sala de audiență, dăr toate acelea care se aflau pe trepte au căzut sub petre și au fost striviți.

Operațiunea pentru scăpare a ținut o oră. Mai toate victimele sunt meseriași; printre densesle sunt mai multe femei. Trei săli ale spitalului sunt pline de răniși; un mare număr au fost luați în oraș.

După informațiunile de până acum, numărul morșilor este de 24, acela al persoanelor greu rănite este de 14 și acela al persoanelor ușor rănite sau contuzionate este de 150.

MULȚĂMITĂ PUBLICĂ.

Dăma Agnesă Dușoiu, patróna stégului nostru, cu ocaziunea maialului din anul curenț a binevoit a ne dăru pentru sporirea fondului nostru suma de fiorin cincizeci (50) valuta austriacă, pentru care dară mărinosă i se aduce prin această cuvenita mulțămia publică.

Brașov, 7 Iunie 1885. COMITETUL Societății tinerilor comercianți români.

MULȚĂMITĂ PUBLICĂ.

La petrecerea aranjată de abiturienții din Blășiu în 16 c. au binevoit a contribui următorii P. T. Domni și Dăme. 1. Revs. d. Timoteu Cipariu preposit 5 fl.; 2. D-na Ana F. Negrușiu 1 fl.; 3. D. Aureliu Florianu, prof. 1 fl.; 4. D. Emiliu Vlăsa amplotiat, 2 fl.; 5. D. Georgiu Tatu esecutor, 2 fl.; 6. D-ra Ilona Schedel, 1 fl.; 7. D. Ion F. Negrușiu prof. 2 fl.; 8. D. I. P. Reteganul docente 1 fl.; 9. D. Iuliu Nistoră cancelist în curtea metrop. 1 fl.; 10. D. Georgiu Munteanu prof., 2 fl.; 11. D. Iacobă Bredușanu avocat, 2 fl.; 12. D-ra Maria Rașiu 2 fl.; 13. D. Teodoră Onișoru propr. 2 fl.; 14. D. Iosif Richter comis. financ. 1 fl.; 15. D. Silvestru Nestoră prof. 2 fl.; 16. D-na Rosalia Solomon 1 fl.; 17. D-na Cornelia Deacă 1 fl.; 18. D. Nicolau

Șerbană jur. de Pesta 1 fl.; 19. D. Aureliu Popa rezerv. sublocot. 1 fl.; 20. D-na Iuliana Vancea 2 fl.; 21. D-na Amalia Grama 1.; 22. D. Stefană Pop paroch Mihaițiu, 2 fl.; 23. D. Victoră Schizel farmacist 1 fl.; 24. D. Basiliu Bucură agent la Albina, 2 fl.; 25. D. Iosif Salmen comerciant 2 fl.; 26. D. Stefană Popă cancel. în curtea metrop. 1 fl.; 27. D-na Maria Popă proprietăresă, 2 fl.; 28. D. Isidoră Domsia compactor, 1 fl. Suma 45 fl. v. a., din care substrăgându-se spesele de 34 fl. 59 cr. rămâne venit curat de 10 fl. 41 cr. v. a., care sumă conform scopului filantropic, s'a donat Societății „Concordia” din Blășiu.

Blășiu, în 18 Iunie 1885
Em. Ordeanu, casar, Oct. Popă, notar.

ULTIME SCIRI.

La facultatea filosofică din Pesta se vor înființa în anul viitor școlară trei catedre nouă, spune „Hir.”, și anume una pentru limba și literatura sârbescă, alta pentru englesă și a treia pentru igienă generală.

In comuna Duscoc, comit. Pesta, a fost un foc, care a distrus 60—70 de case împreună cu dependințele lor. La 6 Iunie n. în comuna Sacali, comit. Abauj, au ars 80 de case și numeroase dependințe; paguba e de vr'o 50,000 fl., dar partea cea mai mare a fost asigurată. In Malața au ars 15 case.

In Brünn s'au arestat o mulțime de lucrători. S'au găsit la ei tot felul de arme: cuțite, drugi de feră, boxuri ș. a. S'au luat cele mai energice măsuri pentru împedecarea esceselor.

Din Simla se telegrafiază, că cutremurile de pământ s'au repetat cu mai mare violință. In districtul Muzuforabad au perit 2000 de persoane.

DIVERSE.

Comerțu miserabil. — Adolf Knupfberg și Moritz Zilberstein sunt doi ovrei abia debarcați în România din sfânta Rusiă, unde acesti emul ai geșefitelor ilicite inaugurară un comerțu opriț de lege. Ovreul Knupfberg a fost, precum scrie „Telegraful” agentul unei agenții din Odesa, care face trafic cu femeile, vândându-le în robia prin casele publice din Smirna, Constantinople și chiar Alexandria și Cairo. Ancheta descoperind acestu comerțu a arestat și țile trecute la Odesa o mulțime de ovrei inculpați a fi făcutu comerțul în cestiune, dăr pe când se făceau areșări s'a constatat că doi ovrei, agenți de frunte ai unei case fictive comerciale din Odesa, locuiesc dela un timp în Galați, unde au inaugurat o sucursală pentru miserabilul lor comerțu. Poliția din Galați, fiind avisată, a descoperit, că ovreii în cestiune se află la București și în adevăr ieră s'au arestat într'un otel mic din calea Griviței doi miserabili, care s'au constatat a fi sus-numiții ovrei, fugiți din Rusia. Impreună cu acesti ovrei, s'au mai arestat încă și nisce vagabonși ovrei, ale căror nume nu se cunosc.

Tortură înspăimântătoare. — Citim în țiarul „Tutova” din Bărlad: In cătuna Pleșa, plasa Tergu, județul Tutova, unul din fruntașii locuitor ai satului, care se bucură de cea mai frumoasă reputațiune morală în tot plasa, și care posedă o pozițiune materială bine asigurată, a fost țilele acestea atacat noștea, pe când intra în domiciliul său, de mai mulți bandiți criminali, prindându-l și gătându-l tocmai în momentul, când descuia ușa de la intrarea casei sale, ca să intre în casă. Bandiții criminali îngrămădindu-l într'o odăie a casei au început a-l mutila cu cuțitele și a-l arde cu lumânări în modul cel mai îngrozitor, spre a-l sili să se arate locul unde i s'ar găsi banii; nenorocita victimă resistă la toate torturile bandișilor, până când și perdue simțirile, rămânând întins în mijlocul casei aproape mort. Tălharii creșându-l deja mort, căutară pretutindenți în odăi, și dărămară soba din casă și găsiră 70 de napoleoni de aur ascunși în sobă, pe care i-au luat. După săvârșirea acestei atrocități criminale, hoșii se depărtară, însă unul din ei se întornă la pacientul torturat să vadă dacă mai dă semne de viață, spre a-i da o ultimă lovitură cu o secure ce o avea în mână; un tovarăș al acestui criminal, grăbit de a se face nevădit în rechiamă, țicându-i s'ă lase să nu și mai facă de lucru cu pacientul, căci deja e mort; apoi se îndepărtă. Spre țiuă, nenorocitul torturat reveninduși în simțire, dă alarmă și lumea intervine de a se convinge din viu că s'au grai de atrocități suferite de el într'o noște întregă, fără ca vecinii măcar să fi simțit ceva de cele

ce se petrecură. Judele instructor de pe lângă tribunalul Tutova, împreună cu procurorul, transportându-se la fața locului, pare a fi dovedit și prins pe acești monștri criminali.

Secetă. — In împrejurimile orașului Bărlad cu întreaga moșă a proprietății orașului în întindere de mai multe mii de făci, încă de pe la începutul lui Maiu, n'a mai cădut nici o picătură de ploă, scrie țiarul bărlădean „Tutova.” Totul are aspectul uscăciunii ne mai vechite. Miile de vite de pe imășul țergului nu au ce mânca, este o tristeță generală. De vre-o două țile domnesce o arșă teribilă însoțită cu un vânt violent, care uscă și ce a mai rămas pe câmp. Tergul vitelor, care până acum era căutat în orașul nostru, astăzi a devenit mai mult de căt o glumă. Vânderi nu se fac de loc, ba și ce se mai vinde, din vite, sunt mai mult dărute decât vândute, oferindu-se nisce prețuri ridicole, mai puțin de căt jumătate din valoarea vitei. Dacă va mai continua încă o săptămână fără să avem ploă, mare parte din județul nostru va fi amenințat de una din cele mai teribile nenorociri: lipsă și sărăciă complectă. Deja fenu nu vom avea în jumătate județul nostru.

Statua lui Darwin. — Archiepiscopul de Canterbury, primat al Engliterei, a asistat la 10 Iunie, cu principele de Galles, președintele societății Regale din Londra și toate notabilitățile științei, literaturii, frumșelor arte și ale lumii politice, la inaugurarea statuei lui Darwin în noul Museu de istorie naturală din South-Kensington. Statua lui Darwin este rezultatul unei subscripțiuni cele mai universale care s'a vechit vre-o dată. Chiar procedura acestei subscripțiuni a fost un lucru ciudat. A doua țu după mărtea ilustrului naturalist, sunt acum trei ani, societatea regală, care în altă parte ține locul Academiei de științe, luă inițiativa unui meeting public chiar în ședințele se și votă cu aclamațiune un apelă cătră toți admiratorii lui Darwin, pentru rădicarea unui monumentu demn de densus. Indată începă subscripțiunile din toate părțile lumii: Francia, Germania, Olanda, Italia, Norvegia, Danemarca, Elveția, Belgia, Austria, Statele-Unite, republicele Americii de Sud, rivalisără, care mai de care, între ele. Intre toate țerile, Suedia se auză mai entuziasmată. Toate clasele fură reprezentate pe listele de subscripțiune, dela milionerul care trimitea o miă de lire sterline, și medicul dela țera care trimitea un shilling, până la ucenicul de prăvălie care trimitea 5 bani. Comitatu executiv se găsi îndată în fața unei sume atât de mară, încât fu nevoit a o împărți în două: una pentru statute care s'a inaugurat, alta consacrată pentru crearea unui fond special, țisă fondul Darwin, și care va fi întrebuințat, pentru totdeauna, sub direcțiunea societății regale, la încurajarea cercetărilor biologice. Esecutarea statuei a fost încredințată d-lui Boehm, un sculptor german stabilit la Londra. Ea este de marmură și sēmă foarte bine, fiind făcută după mulagele luate îndată după mărtea lui Darwin, sub direcțiunea a doi amici intimi ai se, profesorul Huxley și sir Joseph Hooker. Statua a fost pusă în capul scării de onore, care duce la galeriile de zoologie. Profesorul Huxley a oferit o din partea comitatului executiv așa numișilor Trutees (fideli comisari) dela British Museum; principele de Falles a primit-o în numele lor. Și unul și altul au pronunțat, cu această ocaziune, câte un mic discurs, profesorul vorbind mai cu sēmă de serviciile aduse științei de Darwin, și principele de caracterul cosmopolit al manifestațiunii. Museu zoologic din South-Kensington este, după cum se șice, un palat clădit de curând pe locul exposițiunii din 1851, pentru a primi colecțiunile de istorie naturală trimise de British Museum. Căt pentru palatul dela Russell-square, el este rezervat acum numai colecțiunilor archeologice și de stampe, în fine bibliotecii, care au făcutu renumele lui.

Cutremur de pământ. — Din Tiflis se vestese că un mare cutremur de pământ s'a simțit în partea orientală a Caucasului. Orașelul Sikuch, la nord-vestul orașului Derbent, a fost cu totul înghițit. Parte din locuitor au fugit. Pretutindenți s'au iscat crăpături și deschidături foarte mari. Pagubile se pot evalua la mai multe milioane de ruble.

(f) Necrolog. — Iosif Fulep, comerciant, în M. Oșorheu după o viață plină de neobosită activitate, în etate de 67 ani, și-a dat nobilul său suflet în mâile creatorului, în 17 Iunie 1885 stil nou. Rămășițele pământesci s'au înmormântat er în 19 Iunie st. n. în cimitirul gr. cath. din M. Oșorheu.

Fie țerina ușoră!
Editor: Iacob Mureșianu.
Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 19 Iunie st. n. 1885

Table with financial data including exchange rates for gold, silver, and various currencies like the Hungarian crown and the Austro-Hungarian crown.

Cursul pieței Brașov

din 20 Iunie st. v. 1885.

Table with market prices for various goods such as banknotes, silver, and different types of flour.

Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutunge-ria lui I. Gross.

Vinuri albe Vinuri de desert. Triest 1882, Medalia de aur. Tramin fin butelia intraga fl. — 60, jum. butelie fl. — 35. Rozsamaler-Ausstich „superbu“ (vin grand) but. intraga fl. 1.30 jum. but. fl. — 75. dela I. B. Teutsch, SIGHISOARA. la I. L. & A. Hesshaimer BRAȘOVU. (Nr. 30)

Plătibil în rate seu cu bani gata 10 procente mai efinu!

vendū ceasornice remontoir de aurū și de argintū, pendule, ceasornice pentru salonū, odai și cu musică, cântându dela 1 până la 10 piese, inele de aurū și de brilatū, lanțuri de ceasū, medalione, cruci, brățari și garnituri, și adică cu plata in rate lunare. Marfa se va trimite îndată fiecărui comandatorū, după trimiterea primei rate. Vândare sub garanția. Tarife de prețuri ilustrate, in cari se cuprindū și mărimile ratelorū, dimpreună cu mostrele pentru alegere, se trimit îndată franco, după trimiterea de 20 cr. in mărci postale seu bani gata. Singurulū locū de vândare de platce cu numerī, cari luminează clarū nōptea, patentate. Totū felulū de reparaturī, orolōge și juvaeruri se efeptuează efinū și promptū. Numai la producătorulū. — Adresa: Jacob Fuchs, Uhren- und Goldwaaren Fabricant (Firma inregistrată la tribunalulū de comerț.) WIEN I, Schulerstrasse Nr. 1 (Rotschild-Palais.)

Revolverū (Ecritoir) cu 1 fl. Ceva ne mai pomenitū până acuma in istoria anunțurilorū, oferū eu pentru întēia-datā on. publicū. Eu dau adecā unū revolverū in mărimēa naturalā pentru 9 patrōne mm. cu patū, țevā și casa nēgrā pentru 6 patrōne, poleitū finū și nichelatū, numai cu 1 fl. Acestū revolverū minuatū este decore nu numai pentru salonulū milionarului, ci și pentru cea mai simplā locuință din clasa mijlociā. Elū conține o cerusā (crayon, Bleistift) unū păstrătorū de condeie și unū cuțitașū de o construcția rarā și frumōsā. De observatū. Nu vē speriaț de acestā micā cheltuiālā și comandaț cātū mai iute, nu mai am multe in depositū și v'asigurū cā decā veți posedē unū asemenea revolverū nu'lū veți mai da nicū cu 50 fl. Trimiterea prin remburse seu cu bani gata prin firma: HECHT Komissions- und Importhaus in WIEN, INNERE STADT, KOLOWRAT-RING Nr. 9.

Anunțamū acelorū onorați cetitori, cari vorū binevoi a se abonā la fōia nōstrā de aici încolo cā avemū încă in rezervā numerī dela începutulū anului 1885, prin urmare potū sē aibā colecțiunea intrēgā. Administratiunea Gaz. Trans. Locuință (cuartirū) in strada teatrului Nr. 313, constāndū din 2 odai cātrā stradā, alte 2 odai cātrā curte, bucătāria cu o cāmarā alăturī, podū, pivniță, șopronū pentru lemne este de închiriatū dela Sf. Mihaiu încolo. Informațiuni la proprietarulū casei Nicolae T. Ciurcu 3-3

Mersulū trenurilorū

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a călei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with train schedules for routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Columns include station names, train types (omnibus, accelerated, persone), and departure times.

Nota: Orele de nōpte suntū cele dintre liniile grōse.